

[Aksel Larsen.]

Artikler er grundløse, og det er ogsaa umuligt af den simple Grund, at Artiklernes Aand, Indhold og Linie harmonerer i saa uhyre høj Grad med alt det, der er bekendt om Danmarks Udenrigspolitik, saa man ikke kan andet end tro, at der er noget om det, og endelig vil jeg henlede det ærede Medlems Opmærksomhed paa, at de paagældende Artikler var optrykt ikke i et eller andet tilfældigt Blad, men i det ansvarlige Regeringsblad, „Arbejderbladet“, og jeg kan ikke tænke mig, man i Norge tillader, at fuldkommen grundløse og absurde Artikler optrykkes i Regeringens Hovedorgan.

Jeg maa erkende, at Regeringens Stilling ikke er let i hele dette Forhold vedrørende Danmarks Udenrigspolitik. Den er ikke let, netop fordi de Kræfter, jeg talte om før, og som jeg sammenfattede under Fællesbetegnelsen „Reaktionen“, ustandselig søger at falde Danmark i Ryggen, naar det gælder om at klare Forholdet til Tyskland. Jeg betragter ikke Landstingsmands Hauchs Tale i Aarhus og den af Landboforeningernes Delegeretmøde vedtagne Resolution som dum og uanstændig og uforstandig og fræk og jeg ved ikke hvilke Udtryk det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch brugte. Jeg antager det for uhyre velovervejete Tale, det maa det jo være, fordi Hr. Hauch har talt om de Emner saa tit og ustandselig har sagt det samme. Jeg finder, at den Tale ligger paa Linie med saa meget andet, der sker.

Husk paa Artiklen i „Hejmdal“, hvor man aabent sagde, at man var villig til at forhandle med Tyskland om Grænserevision, hvis blot Tyskland vilde præcisere sine Krav. Det er endnu ikke opklaret, hvorledes denne Artikel kunde komme ind i dette Blad. (Statsministeren [Stauning]: Jo!) Det bliver sagt af Statsministeren, at det er opklaret, og det skulde glæde mig, hvis den Opklaring maatte blive fremsat, saa vi andre kunde faa Del i den.

Men forleden stod Ingeniør Højgaard — og man kan for min Skyld kalde Manden politisk Dilettant, saa meget man vil, men Besked om noget ved han vel — og sagde det samme i Handels- og Kontoristforeningen, at man maatte tale aabent om dette Spørgsmaal. Jeg noterede med Tilfredshed, at det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch sagde: Vi har intet at tale om vedrørende disse Spørgsmaal, og jeg haaber, at vi faar en lignende Erklæring fra Statsministeren eller Udenrigsministeren her fra denne Talerstol, men disse Tanker fremsættes altsaa, og det er ganske givet, at er

Tyskland i Forvejen aggressivt, maa det blive mere aggressivt, naar det fra indflydelsesrigt dansk Hold finder Støtte for sine Bestræbelser.

Det gør det jo ogsaa paa det økonomiske Omraade — jeg tænker her paa Landstingsmand Hauchs Tale og Landboforeningernes Resolution. Hvad forlanger man? Man forlanger Opfyldelse af de Forslag, Tyskland har stillet under Handelsforhandlingerne, nemlig at man skulde aftage enten ubegrænsede eller uhyre store Kvanta danske Landbrugsprodukter paa Betingelse af, at Danmark modtog Betalingen i færdige Industrivarer. Ja, det vilde sige en Lammelse af den danske Industri, Masearbejdsløshed og Skævhed i hele Landets økonomiske Liv. Ikke desto mindre rykker Landboforeningernes Fører, en af Venstres mest indflydelsesrige Politikere, frem med dette Krav, og man kan forestille sig, hvilke Følger det faar, naar der skal forhandles om nye Handelstraktater.

Den, vi har i Forvejen, er ellers slem nok, og jeg synes, det var paa Tide at faa den forbedret, men i anden Retning, end Hr. Hauch ønsker det. Det er jo ikke alene saadan, at vi er tvunget til at stille Valuta til Raadighed for den tyske 4 Aars Plan, der igen tjener den tyske Oprustning, at kun hvergang vi i Tyskland køber for 120 Kr., er Tyskland villigt til derefter at købe for 100 Kr. i Danmark, men det er ogsaa saadan, at Tyskland betaler danske Landbrugsprodukter med Priser, om hvis Rimelighed der i høj Grad kan herske Tvivl, og jeg henstiller i denne Forbindelse til den højtærede Udenrigsminister at give os Oplysninger om, hvilke Priser Tyskland betaler for danske Landbrugsprodukter, sammenlignet med de Priser, Tyskland betaler for Landbrugsprodukter andetstedsfra, og sammenlignet med de Priser, Tyskland tager for disse Landbrugsprodukter, naar de videresælges til den tyske Befolkning. Dertil kommer imidlertid, at Tyskland — saa vidt det er sivet ud, for officielt faar vi jo ingenting at vide om dette — tiltager sig i meget høj Grad Ret til at bestemme, hvilke Varer der skal leveres til Danmark, og man leverer ikke fortrinsvis det, vi har Brug for, Raastoffer, men færdige Varer og til Priser, som endda er ret høje, ja, i Forhold til, hvad de paagældende Produkter kan leveres til andetstedsfra, er meget høje.

Paa alle Omraader er denne Handels-traktat altsaa ufordelagtig for Danmark. Man skal ikke undres over, at vi har Valutavanskeligheder, naar det tages i Betragtning, at medens vi i de første 8 Maanedes af